

[Busch-Jensen.]

mere i det Udvalg, som jeg senere skal til-lade mig at foreslaa nedsat.

Forslagets § 2 angiver Omraadet for det, som skal kunne straffes efter denne Bestemmelse, ved at henvise til Artikel 6 i Statutten for Den internationale Domstol. Det forekommer mig mindre heldigt at lov-give paa denne Maade, og den samme Bemærkning gælder i øvrigt Forslagets § 3, Stk. 2, som henviser til § 8, Stk. 2, i Straffelovstillægget af 1. Juni 1945. Saadanne Henvisninger bør man undgaa. Den, som ønsker at vide, hvilke Handlinger der skal kunne straffes som Krigsforbrydelser, og i hvilke Tilfælde der skal kunne anvendes Livsstraf, bør kunne læse det fornødne i selve Loven om Straf for Krigsforbrydelser og bør ikke henvises til at søge Lovens Indhold i en anden Aargang af Lovtidende.

Jeg er ikke sikker paa, at § 2, ved sin Henvi-sning til Statutten for den internationale Militærdomstol har ramt det rigtige. Denne Statut har ikke tilsigtet udtømmende at angive, hvad der er at anse for Krigsforbrydelser. Statutten er bestemt for en Domstol, som kun skal tage sig af de større Krigsforbrydere, hvis Forbrydelser ikke har nogen særlig geografisk Tilknnytning. Den danske Lov skal derimod behandle Forbrydere, hvis Overtrædelser netop har særlig Tilknnytning til Danmark, og det er jo ikke paa Forhaand givet, at de to Sæt Lovregler dækker hinanden. Jeg er f. Eks. ikke vis paa, at den Udplyndring af det danske Samfund, som Tyskerne gjorde sig skyldige i — og som jo ikke dækkes af Krigslovenes Bestemmelser om Plyndring —, uden videre falder ind under Statuttens Artikel 6. Men ogsaa dette kan vi undersøge nærmere i Udvalget.

Det var, hvad jeg i Øjeblikket ønsker at bemærke til Forslagets Kapitel I, som indeholder Straffelovsbestemmelserne. Kapitel II indeholder en Række Retsplejebestemmelser. Her falder det straks i Øjnene, at Forslaget vil indføre nogle ekstraordinære Domstole, som tør siges at være en ejendommelig Nydannelse i dansk Retspleje. Efter § 9 skal den ene af Dommerne i Underinstansen være en Officer, og efter § 10 skal i Ankeinstansen den ene af Dommerne være en særlig sagkyndig i Folkeret, og en anden af de 5 Dommere skal ligesom i Underinstansen være en Officer. Nu er vi jo her i Landet for længe siden blevet af med Krigsretter, og der maatte derfor formentlig fore-lige tungtvejende Grunde for, at man paa ny her i Landet skulde indføre Domstole,

som i Karakter og Sammensætning afviger væsentligt fra Landets almindelige Domstole.

Det er ikke svært at se, hvordan Udvalget er kommet til sit Forslag. Udvalget har taget sit Udgangspunkt i Statutten for den allierede Domstol i Tyskland. At denne Domstol bliver en Militærdomstol ligger lige for; for det første har ingen af de fire Magter nogen national Domstol paa tysk Omraade, og for det andet er Tyskland besat af allierede Hære, hvorfor det kan falde ganske naturligt, at de allierede Domstole i Tyskland er Militærdomstole. Lignende Hensyn gør sig jo ikke gældende her i Landet. Vi har vore almindelige Domstole, som ogsaa vil kunne magte den Opgave at behandle Sagerne mod Krigsforbrydere. Der foreligger ikke i de internationale Overenskomster, som Danmark har tiltraadt, nogen Forskrift om, hvordan man i Danmark skal behandle Sager mod Krigsforbrydere. Artikel 6 i Overenskomsten af 8. August 1945 bestemmer udtrykkeligt, at Overenskomsten ikke medfører nogen Indskrænkning i den Kompetence eller de Beføjelser, der tilkommer de nationale Domstole paa allieret Omraade, altsaa ogsaa paa dansk Omraade, og det forekommer mig at stemme bedst med Aanden i denne Bestemmelse, at vi i vor nationale Retspleje ikke træffer ekstraordinære Bestemmelser om vore Domstoles Sammensætning. Jeg dvæler ved dette Spørgsmaal, fordi jeg mener, at vigtige Retsplejehensyn taler for, at man ikke sammensætter Domstolen saadan, som det er foreslaaet i Lovforslaget. Det kan vel være rimeligt, at Paadømmelsen af nogle af de Sager, der vil komme for, kan kræve baade militær og folkeretlig Indsigt, men den Sagkundskab, som er nødvendig, kan stilles til Raadighed for Anklagemyndigheden og ogsaa paa anden Maade føres frem under Domsforhandlingen. Det kan ikke være rigtigt, at en af Dommerne, efter at Sagen er optaget til Doms, ved Dommernes Votering bag Rettens lukkede Døre kan føre militære eller folkeretlige Betragtninger frem, som maaske kan være omdisputable, uden at Anklager og Forsvarer har nogen Mulighed for at blive bekendt med dem og gøre Bemærkninger til dem. Jeg underkender ingenlunde Sagkundskabens Værdi, men i de Sager, som det her drejer sig om, bør den militære og den folkeretlige Sagkundskab udfolde sig for aabent Tæppe under Domsforhandlingen, saa at baade Anklager og Forsvarer kan faa den nærmere belyst, før Dommerne trækker sig tilbage for at votere.